

“मीठे बच्चे- योगबलद्वारा नै आत्माको खिया निस्कन्छ, त्यसैले योगमा कहिल्यै पनि गफलत नगर।”

प्रश्न:- बाबाले बच्चाहरूलाई बेहदको वर्सा लिने कुनचाहिँ युक्ति बताउनुभएको छ, जसमा मायाले चारैतर्फ विघ्न ल्याउँछ ?

उत्तर:- बाबाले युक्ति बताउनुभयो- प्यारा बच्चाहरू ! तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू एक बाबाका बच्चा आपसमा भाइ-बहिनी हौ, तिमीले कहिल्यै विकारी कर्म गर्न सक्दैनौ । भाइ-बहिनी विकारमा जान सक्दैनौ, तिमीले शिवबाबाको मतमा चलेर बेहदको वर्सा लिनु छ । तर माया कम छैन, चारैतर्फ यसैमा नै विघ्न पारिहन्छ । हामी भाइ-बहिनी हौं, एक बाबासँग वर्सा लिन्छौं, यो भुल्छन् ।

गीत:- तुम्हें पाके हमने...

ओम् शान्ति । गीतको एक शब्द नै काफी छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा मिल्छ र कल्प-कल्प मिल्छ । यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन्- बेहदको वर्सा वास्तवमा मिलेको थियो । अहिले त्यो छैन फेरि मिलिरहेको छ । देख्छौ- अहिले त स्वर्गको वर्सा छैन, रावणद्वारा नर्कको श्राप मिलिरहेको छ । श्रापबाट मानिसहरू दुःखी हुन्छन् । वर अर्थात् वर्साले सुखी हुन्छन् । अहिले ब्राह्मण बच्चाहरूले जान्दछन्- उहाँ हुनुहुन्छ बेहदका निराकार बाबा र प्रजापिता ब्रह्मा हुन् बेहदका साकार बाबा । बेहदका साकार बाबा प्रजापिता ब्रह्मा बाहेक अरु कोही हुँदैन । भन्न त गान्धीलाई बापू जी भन्दथे तर काइदा अनुसार सारा मनुष्य सृष्टिको त उनी बापू जी हुन सक्दैनन् । सारा दुनियाँको बापू जी शिव हुनुहुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- हामी शिवबाबाको बनेका छौं । शिवबाबाले आएर हामीलाई आफ्नो बनाउनुभएको छ- वर्सा दिनको लागि । मधुवन आउँछन् केको लागि ? शिवबाबासँग मिल्नको लागि, तर उहाँ निराकार हुनुहुन्छ । केवल शिवबाबा भन्नाले बुझ्दैनन् त्यसैले बापदादा भनिन्छ । शिवबाबा र ब्रह्मा दादा । दादाको नाम अलग छ, बाबाको नाम अलग छ । उहाँ निराकार सबैको बाबा पनि हुनुहुन्छ, सबैको दादा पनि हुनुहुन्छ । सबै बच्चाहरूलाई बापदादाबाट वर्सा मिल्छ अवश्य । बेहदका बाबाबाट सबैलाई वर्सा मिल्छ । उहाँ बाबा नै सबैको दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता हुनुहुन्छ । सत्ययुगमा कोही पनि मनुष्य दुःखी हुन सक्दैन । नाम छ स्वर्ग, उहाँ हुनुहुन्छ स्वर्ग स्थापना गर्नेवाला परमपिता परमात्मा । भारतवर्ष सबैभन्दा पुरानो हो त्यसैले अवश्य सबैभन्दा नयाँ पनि थियो । त्यसैले त अहिले सबैभन्दा पुरानो भएको छ । सत्ययुग, कलियुग भारतवर्षलाई नै भनिन्छ । वास्तवमा पहिले स्वर्ग थियो । यी लक्ष्मी-नारायणले राज्य गर्दथे । यो बुद्धिमा छ । अहिले तिमी लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा गयौ भने भट्ट बुद्धिमा आउँछ- उनीहरूलाई यो वर्सा कसरी मिल्यो ! यिनीहरू कसरी पूज्य बने ! कहिले राज्य गरे ? कोद्वारा राज्य पाए ? यो सारा बुद्धिमा आउँछ । पहिले लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा जान्थे, माला फेर्ने गरिन्थ्यो । उनको जीवनीको बारेमा केही पनि थाहा थिएन । अहिले केवल तिम्रो बुद्धिमा छ, त्यो पनि नम्बरवार । तिमी अहिले लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा गएर उभियौ भने हर्षित हुन्छौ । बुद्धिमा छ- यिनीहरूले यो प्रारब्ध कसरी पाएका थिए ? संगमयुगमा नै पाए किनकि संगममा नै पुरानो दुनियाँ परिवर्तन हुन्छ । संगममा नै बाबाले आएर राजयोग सिकाउनुभएको थियो । यो पनि जान्दछौ- धेरै जन्मको अन्त्यको जन्ममा वास्तवमा यी ब्रह्मा थिए । ब्रह्माद्वारा विष्णुपुरीको स्थापना हुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण नै अधिल्लो जन्ममा वास्तवमा ब्रह्मा-सरस्वती

२०७३ श्रावण १ शनिबार १६-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन थिए । ब्रह्माको साथै ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू पनि हुनुपर्छ । सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणको राजधानी थियो नि । अवश्य प्रजापिता पनि हुनुपर्छ । तिमी जान्दछौ- हामी पुरुषार्थ गरिरहेका छौं, जसले कल्प पहिले पुरुषार्थ गरेका छन्, त्यो म साक्षी भएर हेर्छु । एक हुन्छ राजाई घराना, अर्को हुन्छ प्रजा घराना । त्यसमा पनि कोही धेरै धनवान हुन्छन् कोही कम । राजाहरूमा पनि कोही धेरै धनवान, कोही कम धनवान हुन्छन् । तिमी लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ- यिनीहरूले यो राज्य कसरी पाए ? अब फेरि त्यही आफ्नो राज्य भाग्य लिइरहेका छन्, राजधानी स्थापना भइरहेको छ । कति सहज छ । अम्बा को हुन्- यो पनि जान्दैनन् । तिमी भन्छौ- उहाँ त जगत् अम्बा हुन् । कल्प पहिले पनि जगत् अम्बा जगतपिता थिए । उनीहरूका बच्चा हामी थियौं । संगममा बाबाले राजयोग सिकाइरहनु भएको छ । जगत् अम्बाका बच्चा पनि धेरै छन् । तर यति धेरैलाई त बसाउन सकिँदैन ।

अहिले तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ । बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ त्यसैले अवश्य बच्चाहरूलाई पनि ज्ञान नै दिनुहुन्छ । उनीहरूलाई न मनुष्य, न देवता भनिन्छ । उहाँलाई परमात्मा नै भनिन्छ । तिमी कसैको पनि मन्दिरमा जान्छौ भने उसको जीवनी बताउन सक्छौ । रामको लागि पनि तिमी सम्झाउन सक्छौ । चन्द्रवंशी घराना अहिले स्थापना भइरहेको छ । ब्रह्माद्वारा ब्राह्मणहरूको पनि धर्म स्थापना हुन्छ । ब्रह्माको नाम कति प्रसिद्ध हुन्छ । ब्रह्माद्वारा बाबाले ब्राह्मणलाई रचनुहुन्छ । तिमी ब्रह्माकुमार कुमारीहरू भएका हुनाले जान्दछौ- हामी एक बाबाका बच्चा आपसमा भाइ-बहिनी हौं । फेरि हामी विकारी काम गर्न सक्दैनौं । भाइ-बहिनी विकारमा जान सक्दैनौं । बाबाले यो युक्ति रचनुभएको छ- ड्रामा अनुसार तिमी पनि ब्रह्माकुमार म पनि ब्रह्माकुमारी । वास्तवमा सारा दुनियाँ बी.के. हुन् । तर जान्दैनन् । हामीले शिवबाबाको मतद्वारा बेहदको वर्सा लिइरहेका छौं । माया पनि कम छैन । चारैतर्फ विघ्न ल्याइरहन्छ । हामी भाइ-बहिनी हौं, एक बाबाबाट वर्सा लिन्छौं, यो बिसिन्छन् । यो त राम्रोसँग जान्दछौ- सत्ययुगमा एकै धर्म रहन्छ । बाँकी सबै धर्म खत्तम भएर जान्छन् । यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन्, यो कुनै नयाँ कुरा होइन । हर ५ हजार वर्षपछि यो चक्र घुम्छ । तिथि-मिति पनि लेखिएको छ । यो पनि बुद्धिमा रहनुपर्छ- शिवबाबाबाट यस युक्तिले वर्सा लिन्छौं । लक्ष्य त मिलेको छ नि । बाबालाई याद गरेर बाबाबाट वर्सा लिनु छ । याद अर्थात् योगबलबाट नै कट निस्कन्छ । यसमा कुनै लापर्बाही नहोस् यसको लागि मुरलीहरू मिल्छन् । निश्चयबुद्धि, पक्का छन् भने जहाँ भए पनि जान्छन् । मानौं, मुरली मिलेन भने पनि बुद्धिमा त छ नि- हामी बाबाका बन्थौं । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- तिम्रो आत्मा सतोप्रधान बनेको छ, अब तिमीले बाबालाई याद गर्नु भने तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ । यो महामन्त्र एक बाबाले नै बताउनु हुन्छ, अरू कसैले बताउन सक्दैन । बाबाले नै भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! यादको बलद्वारा नै तिमीलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ । यी शब्द छन् तर कसैको बुद्धिमा आउँदैन । अब तिमीले बुझेका छौ- वास्तवमा कल्पपहिले पनि बाबाले यी शब्द भन्नुहुन्थ्यो- देहका सबै धर्महरूलाई छोडेर आफूलाई आत्मा सम्भ । यी सबै देहका धर्म हुन् । सबैको बाबा एकै हुनुहुन्छ । सबै आत्माहरूले उहाँ एक बाबालाई पुकार्छन् । पोपले पनि भगवान्लाई याद गर्छन् । भन्छन्- हे भगवान् दया गर्नुहोस् । यी मनुष्यको क्रोधी बुद्धिलाई बदलदिनुभयो भने आपसमा लडाईं हुने छैन । याद त बाबालाई नै गर्छन् नि । अरू कसैको याद गर्दैनन् । शिवबाबालाई नै पुकार्छन्- आएर

२०७३ श्रावण १ शनिबार १६-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन पतितलाई पावन बनाउनुहोस् । पावन बनेपछि त यस फोहोरी रावणको दुनियाँमा रहन सक्दैनौ फेरि अवश्य नयाँ दुनियाँ चाहिन्छ । कलियुगबाट बदलिएर सत्ययुग त हुन्छ नै । तर यति पनि बुझ्दैनन् । एउटा डाक्टर आएका थिए, भने- कलियुग त कलियुग नै चल्छ । अरे सदैव कलियुग नै कसरी चल्छ ! कलियुग कहाँ कुनै राम्रो छ र । कहाँ सम्भन्छन् र, केवल भावना छ भने अरूलाई लिएर आउँछन् । उनीहरूलाई तीर लाग्दैन तर जो साथमा आउँछन्, उनलाई तीर लाग्यो भने केही न केही दलाली (प्राप्ति) मिल्छ । हामी स्वर्गमा आउँछौं । बाबासँग थोरै सुने भने पनि स्वर्गमा अवश्य जान्छन् । फेरि पनि हेविनली गड फादरको सामुन्ने आएर बसेका छन् । बाबा सम्भाउनु हुन्छ- म सबैको बाबा हुँ नि । कसैले त मान्दैनन्- शिवबाबा कसरी आउनुहुन्छ । अरे आत्मा आउन सक्छ भने म किन आउँदिनँ । आत्माले एउटा शरीर छोडेर अर्कोमा जान सक्छ भने म आउन सकिदैनँ । नत्र म कसरी आऊँ ? पुकार्छन् पनि- हे पतित-पावन बाबा ! आएर पतितबाट पावन बनाउनुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु नै भारतमा । कल्प-कल्पको संगममा एकै पटक आउँछु । तिमी जब ८४ जन्म पूरा गर्छौ तब म आउँछु । तिमी बच्चाहरूलाई निश्चय छ, बाबा आउनुभएको छ फेरि वर्सा दिन । बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो धन्दा नै हो पुरानो दुनियाँलाई बदलेर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नु । त्यसैले गाइएको छ- नयाँ दुनियाँको स्थापना, पुरानो दुनियाँको विनाश फेरि तिमीले पालना गर्छौ । ज्ञान मिलेको छ नि । कालीको मन्दिरलाई देख्यौ भने सम्भन्छौ, यो भुटो चित्र हो । काली वास्तवमा जगदम्बा हुन् । तर यस्तो भयानक रूप होइन । बंगालमा कालीको अगाडि बलि चढाउँछन्, तर केही जान्दैनन् । जगत् अम्बाको मन्दिरमा लाखौं आउँछन् । सदैव जस्तो मेला नै हुन्छ । सानो मूर्ति राखेका छन् नि । नाम राखिदिएका छन् जगत अम्बा । अब जगत अम्बा त एकै हुनुपर्ने हो नि । सिन्धुमा कालीको मन्दिर कस्तो बनाएका थिए । एक पटक किल्लामा बम फुट्यो तब एक जना फकीरले भने- काली माता रिसाएकी छन्, उनले गएर वहाँ कालीको मन्दिर बनाइदिए । अब काली को हो ! केही पनि जान्दैनन् । तिमीलाई अब ज्ञान मिलेको छ, यस्तो कुनै चीज छैन जसलाई तिमीले नजानेको होस् । बुझेका छौ- बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ त्यसैले पूरा पुरुषार्थ गर्नुपर्ने हो नि ।

पहिलो नम्बरको दुःख तब शुरू हुन्छ जब कुमार कुमारीले विवाह गर्छन् । तिमीलाई त विवाह गर्ने विचार कहिल्यै पनि आउनु हुँदैन । अब बाबा भन्नुहुन्छ- यो रावण राज्य खत्तम हुनु छ । यो हो विकारी गृहस्थ व्यवहार । देवी देवताहरूको लागि गाइरहन्छन् । यो कसैलाई थाहा छैन- यी देवताहरूलाई निर्विकारी बनाउने वाला को हो ! सत्ययुग हो सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ । शास्त्रहरूमा फेरि देखाइएको छ- वहाँ पनि विकार थियो । तर त्यो त हो नै निर्विकारी दुनियाँ, विकारी दुनियाँ र निर्विकारी दुनियाँमा कति फरक छ । यो कुरा अरू कसैको बुद्धिमा छैन । तिमी जान्दछौ- यी लक्ष्मी-नारायणको जब राज्य थियो तब कति थोरै मनुष्य थिए । एकै धर्म थियो फेरि वृद्धि भएको छ । चक्र पनि पूरा लगाउनुपर्छ, तब भनिन्छ- पृथ्वीको चक्र लगाए । समुद्रको त चक्र लगाउन सक्दैनन् । सत्ययुगमा थोरै हुन्छन् त्यसैले कति थोरै जमीन लिन्छन् । अब मनुष्य सृष्टिको सीमा पूरा हुनु छ । माथि थोरै आत्माहरू जो छन्, उनीहरू पनि आइरहन्छन् । मनुष्य बढि नै रहन्छन् । जब वहाँबाट पनि आत्माहरू आइसक्छन् । तिमी कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्छौ फेरि आत्माहरूलाई शरीर छोडेर जानु छ । उनीहरू आउने तिमीहरू जाने हुन्छ । थोरै-थोरै आइरहन्छन् । बुझ्नु पर्ने कुरा छ नि । हामी सबैभन्दा पहिला वहाँ रहन्छौ । हामी पुग्दा कोही हुँदैनन् । यी विस्तारका कुरा हुन् । बच्चाहरूलाई फेरि

२०७३ श्रावण १ शनिबार १६-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

पनि बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो प्यारो बाबुललाई याद गर । तिमीलाई फाइदा छ बाबालाई याद गर्नमा । यो इतिहास भूगोल त मनुष्यले धेरै पढ्छन् । धेरै टाढा टाढा जान्छन् । चन्द्रमामा पनि जान्छन् । यो हो विज्ञानको घमण्ड । अतिमा जान्छन् । चन्द्रमामा कहाँ केही छ र । तिमी त सूर्य चन्द्रमा भन्दा पनि पार जान्छौ । यो ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा अहिले छ । सम्भन्ध्यौ— ड्रामा प्लान अनुसार बाबाले यो सबै बताउनु हुन्छ । बाबाले नै भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई पतितबाट पावन बनाउँछु । यो मेरो पार्ट हो । भक्ति मार्गमा पनि यो मेरो पार्ट छ । हुन त ड्रामा हो नि । जसरी तिमी पार्टधारी हौ, म पनि पार्टधारी हुँ । मेरो काम हो तिमीलाई पतितबाट पावन बनाउनु । जे गरिन्छ त्यसको महिमा हुन्छ नि । यी लक्ष्मी-नारायणको कति महिमा छ । तर उनीहरूलाई यस्तो लायक कसले बनायो ? यिनीहरू सुखधामका मालिक थिए । अहिले त अनेक प्रकारका कति दुःख छन् । आज कोही मन्यो, भगडा भयो । हुन त कसैको पासमा लाख करोड पद्म छ, तर यदि कुनै रोग लाग्यो भने के गर्ने ! बिडलाको पासमा कति पैसा छ ! एक जन्ममा पैसा देखिन्छ, तर यस्तो कोही छैन जसलाई कुनै दुःख नहोस् । कुनै न कुनै प्रकारको दुःख सबैलाई हुन्छ । अब यो पैसा आदि सबै माटोमा मिल्नेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कर्मातीत अवस्थालाई प्राप्त गरेर फर्केर घर जानु छ तर तब जान्छौ जब आत्माहरू आउन बन्द हुन्छ । यस विस्तारलाई बुद्धिमा राखेर एक बाबुललाई प्रेमसँग याद गर्नु छ ।
- २) ज्ञानको प्रकाश मिलेको छ त्यसैले निश्चयबुद्धि बनेर बाबाबाट पूरा वर्सा लिनु छ । जहाँ रहे पनि यादको बलद्वारा आत्मालाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनाउने पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदानः— देह अभिमानको त्यागद्वारा श्रेष्ठ भाग्य बनाउने सर्व सिद्धि स्वरूप भव

देह अभिमानको त्याग गर्नु अर्थात् देही-अभिमानी बन्नाले बाबाको सर्व सम्बन्धको, सर्व शक्तिहरूको अनुभव हुन्छ । यो अनुभव नै संगमयुगको सर्वश्रेष्ठ भाग्य हो । विधाताद्वारा मिलेको यस विधिलाई अपनाउनाले वृद्धि पनि हुन्छ र सर्व सिद्धिहरू पनि मिल्छन् । देहधारीको सम्बन्ध वा स्नेहमा त आफ्नो ताज, तख्त र आफ्नो असली स्वरूप सबै छोडिदियौ । अब बाबाको स्नेहमा देह अभिमानको त्याग गर्न सक्दैनौ ! यही एउटा त्यागद्वारा सर्व भाग्य प्राप्त हुन्छ ।

स्लोगनः— क्रोध मुक्त बन्नको लागि स्वार्थको सट्टा निःस्वार्थ बन, इच्छाको रूपलाई परिवर्तन गर ।